

prima instanță, Judecătoria Bălți (sediul Central)
judecător: A. Roșca
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți
judecători: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

dosarul nr. 3ra-248/2018

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
judecători Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ, revizuirea modului de calculare a plăților vamale, încasarea sumei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul depus de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 07 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 21 decembrie 2016 SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea de a revizui modul de calculare a plăților vamale, restituirea sumei încasate excedentar, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 04 noiembrie 2016 SC „Linavan” SRL pentru a trece marfa peste frontieră deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului Vamal nr. 01-1 din 04 ianuarie 2016 cu privire la lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar, conform căreia este aprobat lista actelor necesare la efectuarea controlului documentar și notelor explicative, executarea căreia s-a pus în sarcina birourilor vamale, ținut sub controlul Departamentului venituri și control vamal.

Susține că conform anexei 2 pct. 1 a Ordinului nr.01-1 din 04 ianuarie 2016 minimul actelor obligatorii sunt: factura (invoice), pe care SC „Linavan” SRL o deținea, Documentele de transport pe care SC „Linavan,, SRL de

asemenea le deține la momentul vămuirii, actele permise care de asemenea le deține.

Afirmă că acest set de acte necesare erau reflectate și în Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005 secțiunea a 2-a pag.5 compartimentul A, pct.29/1 unde expres erau indicate actele necesare: „declarația vamală se depune la organele vamale fiind însoțită de actele care confirmă datele înscrise în declarație, dar minimum de următoarele acte obligatorii: factura (invoice); documentele de transport; actele permise, necesare pentru acordarea liberului de vamă”.

Indică reclamanta că organul vamal neîntemeiat a solicitat declarantului acte suplimentare pentru calcularea valorii în vamă potrivit metodei 1.

Prin urmare Biroul Vamal Nord (Briceni) nu poate nega faptul neprezentării documentelor care ar permite de a fi calculată valoarea în vamă a mărfii potrivit metodei 1.

Remarcă că, SC „Linavan” SRL a depus la maxim posibil toate actele necesare cu toate că majoritatea dintre ele nu sunt obligatorii.

Astfel, declarantul a prezentat documentele suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă, în afară de metoda 1, însă colaboratorii vamali neîntemeiat au considerat imposibilă calcularea valorii în vamă a mărfii după metoda 1.

Colaboratorul vamal a verificat corectitudinea declarației DVV-1 și a motivat că marfa prezintă risc de subevaluare, iar documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare acte suplimentare.

Reține reclamanta că, potrivit pct.3 din Regulamentul cu privire la utilizarea actelor necesare vămuirii mărfurilor, din momentul solicitării de către organul vamal în procesul vămuirii a actelor suplimentare, conform pct. 2 acestea se menționează în actul de inspecție și devin obligatorii, însă la caz, această mențiune nu se regăsește în actul de inspecție, prin urmare nefiind incluse, aceste acte suplimentare nu sunt obligatorii.

În pct. 29 al instrucțiunii se menționează că pe noua tipizată DVV, colaboratorul vamal în rubrica „Mențiunile biroului vamal” face consemnarea „VV verificată”, o autentifică prin semnătură și ștampilă matricolă personală, indică data și ora completării, însă acest fapt n-a fost făcut, prin urmare rubrica „mențiunile biroului vamal” din tipizata DVV este lipsită de ora modificărilor efectuate.

Consideră că organul vamal care efectuează vămuirea mărfurilor verifică corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă (pct. 1 al art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal), inclusiv corectitudinea metodei alese de declarant pentru determinarea valorii în vamă și oportunitatea aplicării ei (pct.2 al art.8 din Legea cu privire la tariful vamal), integritatea (completivitatea) documentelor (obligatorii și suplimentare), prezentate de declarant și corespunderea lor cu cerințele stabilite.

Conform documentelor eliberate de către Biroul Vamal Nord (Briceni), declarantului SC „Linavan” SRL i s-a refuzat calcularea valorii în vamă a mărfii

după metoda 1 pe motiv că nu a prezentat în vamă toate actele necesare, însă potrivit art. 7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective, cerință pe care declarantul SC „Linavan” SRL a îndeplinit-o prezentând Biroului Vamal Nord (Briceni) toate actele necesare calculării valorii în vamă a mărfii importate după metoda 1.

Prin urmare SC „Linavan” SRL urma să completeze declarația tipizată DVV-1 (care cuprinde metoda 1) și nu DVV-2 (care cuprinde metodele 2,3,4,5,6) pe care i-au dat-o spre completare colaboratorii Biroului Vamal Nord (Briceni), motivând că nu are actele necesare.

Reține că declarația tipizată DVV-1 se utilizează pentru anunțarea valorii mărfurilor în vamă, determinată prin metoda 1 „Metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit”.

În rezultatul examinării declarației vamale Biroul Vamal Briceni a efectuat rectificări majorând valoarea plăților vamale.

Odată cu declararea mărfii importate de către SC „Linavan SRL” a fost declarată valoarea acesteia în baza tranzacției și a prețului achitat.

Consideră reclamanta că Biroul Vamal Briceni a efectuat vămuirea lotului de marfă, a verificat corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă, a aplicat eronat și din motive neînțelese o altă metodă, în afară de cea stipulată la art. 11 a Legii cu privire la tariful vamal, cu toate că valoarea în vamă a fost posibilă de determinat prin aplicarea metodei specificate la art. 11 Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997.

Menționează reclamanta că nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate de către Biroul Vamal Briceni și consideră, că calculul plăților vamale raportate la suma declarată contravine Codului Vamal și Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

A mai indicat că, conform metodelor la evaluare stabilite la art. 10 al Legii cu privire la tariful vamal, declarantul determină valoarea în vamă a mărfurilor introduse.

Susține că, un fapt deosebit de important este că, pentru toate datele, indicate în declarația privind valoarea în vamă și în documentele prezentate întru confirmarea acestei valori, declarantul poartă răspunderea în conformitate cu legislația internă, de unde rezultă faptul că, declarantul SRL „Linavan” nu avea intenția de a ascunde careva date, acte, circumstanțe, declarându-le pe toate în conformitate cu legea și cu cerințele Biroului Vamal Briceni. Totuși, în declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor se va consemna valoarea inițială, astfel consideră că informațiile prezentate de către declarant erau veridice, complete și, cel mai important, asigurau confirmarea valorii în vamă anunțate.

Reclamanta mai menționează că, demersul expedit organului vamal în privința evaluării vamale sau contestarea deciziei/ actului de inspecție adoptat de autoritatea vamală, nu a scutit declarantul SRL „Linavan” de achitarea drepturilor

de import, în conformitate cu evaluarea vamală efectuată, de aceia solicită ca suma suplimentară achitată să-i fie restituită.

Evidențiază reclamantul că prin acțiunile ilegale a Biroului Vamal Briceni i-au fost lezate drepturile protejate de lege, astfel, consideră oportun, ca Biroul Vamal Briceni urmează să recalculeze valoarea mărfii importate de SRL „Linavan” și valoarea în vamă urmează a fi calculată conform art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal.

Reclamantul nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate de către Biroul Vamal Briceni după metoda nr. 6 a Legii cu privire la tariful vamal, și consideră că, suma totală de 7 251,83 lei din marfa importată în valoare de 3 094,00 dolari SUA, a fost încasată excedentar, deoarece organului vamal i-au fost prezentate toate actele solicitate în vederea achitării plăților vamale.

În motivarea încasării prejudiciului moral a invocat reclamanta că prin acțiunile Biroului Vamal Nord (Briceni) a fost tulburată și întreruptă activitatea SC „Linavan” SRL, au fost pierduți termenii contractuali și ca urmare și clienți importanți, s-a știrbit reputația pe care a acumulat-o.

Solicită SC „Linavan” SRL anularea actului de inspecție nr. 2050 I 12573 din 04 noiembrie 2016 emis de către Biroul Vamal Nord (Briceni), anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV – 2) cu menținerea declarației vamale DV -1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizată DVV -1), obligarea de a revizui metoda de calcul a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 04 noiembrie 2016 potrivit metodei 1 din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997, recuperarea sumei de 7 251, 83 lei încasate excedentar, repararea prejudiciul moral în mărime de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 07 iulie 2017 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către SC „Linavan” SRL și menținută hotărârea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 07 iulie 2017.

La 11 ianuarie 2018 SC „Linavan” SRL, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, motivând că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și nu a verificat argumentele invocate în apel ci a primit poziția organului vamal, menționând că declarantul nu a prezentat actele suplimentare solicitate de către acesta.

Susține că instanța de judecată trebuia să verifice legalitatea actului de inspecție, dar nu să determine dacă declarantul a prezentat sau nu numărul necesar de documente.

Indică că sunt neîntemeiate argumentele instanței precum că coeficientul 0,7 (formula pentru calcularea unui m³ de lemn) nu este indicat în niciun

document prezentat la vămuirea mărfii, deoarece astfel de coeficient nici nu urmează a fi indicat în careva documente, acesta se menționează doar în contract, iar în documente se indică numai prețul contractului calculat după formula dată.

Totodată reține că instanța de apel eronat a indicat precum că SC „Linavan” SRL nu a prezentat acte care să confirme reducerile oferite de vânzător, or, asemenea acte nici nu există, la fel, ca și însuși reducerile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 11 ianuarie 2018 în termen, în cazul în care copia deciziei Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2017 a fost expediată participanților la proces la 03 ianuarie 2018 (f.d.130, vol. II), și a fost recepționată de SC „Linavan” SRL la 09 ianuarie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.133, vol. II).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 02 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Biroului Vamal Nord copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 21 februarie 2018 Biroul Vamal Nord a depus referință împotriva recursului SC „Linavan” SRL prin care a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că SC „Linavan” SRL, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Linavan” SRL, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat